

{ אז נדברו }

פרשת שמיני תשפ"ב | לסדר: "כל בית ישראל יבנו את השרפה אשר שרף ד'" | גליון מספר: 552

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

איהל הוצאת להצורה (נספח על הספי
אהבתי, אנו זקוקים אהלו... נא
להקדים לזמן אהלו... זמן רב
בזמן הזה. זמן: 0527683095

כמו כן: ישראלי אהבתי אהלו...
אהבתי אהלו... זמן רב
בזמן הזה. זמן: 0527683095

אפיס בפיא' ה' 0527683095

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

"ביום ההוא יגדל המספד..." אודות חלישות הדעת שסביב ההספדים

נמצאים אנו בימי השבעה על גדול הדור שנלקח מאיתנו בפתאומיות... עדיין ההלם גדול והדברים בראש לא מסודרים... קשה להוציא את המילים זכר צדיק לברכה על צדיק שכ"כ גדלנו על הליכותיו

אבל ברצוני לעורר נקודה חשובה שנחוצה דווקא לימים אלו שכולנו עסוקים בהספדו של צדיק...

ובכן: כל השיח וההספדים על מרן ר' חיים זצוק"ל מצוי אצלי מבוכה ישנה שמסתמא אני לא הבן היחיד שמרגיש ככה... יש לי קושי אישי עם התיאורים המסמרי שיער שתמיד תיארו לי על הבקיות המבעית של ר' חיים בתורה... תמיד כשסיפרו לי את זה הרגשתי שמוצצים לי את הדם... הרגשתי כאילו זורים לי מלח על הפצעים ובכוונה... **הרי בינינו...** מי לא היה רוצה להיות בקי בכל התורה כולה כמו ר' חיים? זו הרי שאיפת חייו של כל אברך וכל בחור ישיבה... יש מאיתנו שהשאיפות האלו זה ציפור נפשם... הם היו מייחלים ומתחננים וכוספים שיהיה להם לפחות קצת מהיקף הבקיות והשליטה של מרן זיע"א בכל מכמני התורה... ובכל זאת לא זכו... נו... אז אם ככה... מה העניין להספיד את ר' חיים ולומר עליו שהוא זכה ל-מה שאני ואתה הינו מממממים שיהיה לנו... ואנחנו תכל'ס לא זכינו והוא כן?? בשביל מה מספרים לי את זה??

מילא כשמספרים לי על הדקדוק בהלכה המופלג של ר' חיים... על כיבוד ומורא אב המופלג שהיה לו... על קימת חצות מידי לילה (כפי שהראשית חכמה מפליג נוראות בחשיבות העניין) ועל זה שהוא היה מתפלל "קצת לפני" סוף זמן תפילה... בסיידר... פה בהחלט יש לי מה לשמוע!!! כאן מדברים על משהו שברמה העקרונית גם אני יכול לעשות כמותו... רק אני עצלן... והוא כן עמל ועשה... ובשביל זה נערכים כעת הספדים שמכים על קדקודי ונותנים לי מושגים תובעניים לאיפה עבד ה' אמיתי יכול להגיע בעמל ויגיעה... וזה בהחלט מחזק אותי ואני יוצא עם שאיפות...

אבל כשמדברים איתי על הבקיות וההיקף שהיה למרן זיע"א בתורה... מה רוצים שאני אעשה עם הנתון הזה?? מה... רוצים שיצאו לי העיניים?? אז יופי... יצאו לי העיניים... נו... מה יש לי מזה?? מה יש לי מסיפורים על גאונות עצומה בתורה שלא זכיתי למתנה הזו???

ואתה יודע מה... גם בייחס להתמדה המופלגת שהייתה לר' חיים... גם בזה יש לי די חלישות הדעת... (אמנם זה קצת פחות כואב מגדלות בתורה... סו"ס גדלות בתורה זה יותר מתנה... ואילו התמדה זה בעיקר עבודה ועמל) אני לא יכול להיות מתמיד כמו ר' חיים!!! לא יכול!! אז כשמספרים לי את כל הסיפורים האלו שאני פשוט לא אוהב שם... מה רוצים שאני אעשה עם זה?? בקיצור: אני חותר כאן לשאלה אחת מהותית... קצר ולעניין:

האם יש על מה לדבר או אין על מה לדבר??

האם הגדלות בתורה שהייתה לר' חיים זה **משהו ששייך אלי או לא??** זה משהו שיש לי מה לעשות איתו או... או זה סוג של מתנת שמים שאין לך רשות אלא לראותם בלבד... ומעתה: אם זה אכן מתנת שמים... אז אנא מכם... תפסיקו להציק לי... תפסיקו לספר לי עוד סיפור ועוד סיפור על הגדלות של מרן בתורה ולזרות לי מלח על הפצעים... בקיצור: האם יש סיכוי שאני אהיה מתמיד כמו ר' חיים או שזה סוג של חלון ראוה... ש... שהיה לנו אחד כזה ואיננו כי לקח אותו אלוקים?? אני לא צריך לספר לך... רק עכשיו היה פורים... כל הבחורי ישיבות שהשתכרו והתחילו לבכות בכי תמרורים... מה הם בכו?? הם בכו שהם רוצים להיות מתמידים כמו ר' חיים... ולזכור את כל התורה כולה כמו ר' חיים... אז מה העניין להגיד להם... הנה... ר' חיים היה כזה ואתם לא... **בקיצור: הארכת בדברים בשביל לחדד את השאלה:** האם יש על מה לדבר או אין על מה לדבר?? אנחנו עומדים כעת בימי השבעה... וכעת קצר ולעניין: האם המושגים האלו שייכים אלי או לא? האם ר' חיים זה שם של תמונה בסלון או גם שם של שאיפה שיש על מה לדבר...? יש לאן להתור??

והתשובה היא: כן!!! בפירוש כן!!! יש על מה לדבר!!!

והיות ויש על מה לדבר... אז דבר ראשון תרגע... זו הסיבה היחידה שמתעללים בנו בימים אלו ומספרים לנו על עוד סיפור ועוד המחשה על ההיקף העצום שהיה לר' חיים בתורה... וחלילה... לא מחפשים להוציא לי את העיניים... לא!! רוצים לדברן אותי שאני גם אתחיל להפשיל שרוולים ולצאת לדרכך... כי זה שייך אלי!! זה קיים אצלי!! **נו... אין?? אין**

באמת?? זו שאלת המיליון...

אז כאן יש נקודה שמאוד חשוב להבהיר אותה:

הגדלות העצומה של מרן זיע"א בתורה... זה דווקא לא בייחס לידיעת התורה העצומה שכבר הייתה שלו... אלא ב-**אין!!! אין הוא הגיע לזה!!!** שם נמצאת הגדלות!! לשם מתנקז עיקר הגדלות!! שם הסיפור הגדול! כי שוב... כפי שהזכרתי... הידיעת התורה העצומה שהייתה לר' חיים... זה... זה בעיקר כפי!! כפי לו... הלוואי עלי... זה כבר לא כ"כ גדלות... זה יותר עשירות מאשר גדלות... זה יותר איכות חיים מאשר צדקות... **רק מה?** הסיבה שקוראים לזה גדלות כי **להגיע לזה!!! זה הסיפור זה התכנית העבודה!!** ובה אנחנו אמורים להתמקד... האמת היא שתוך כדי שאני כותב את המשפטים האחרונים אני חושב לעצמי... רגע... בעצם מה באתי לומר?? בעצם... מי חשב אחרת?? אבל לא!!! כמה שזה נראה לך מובן מאליו... למרבה האבסורד כמעט כלונו טועים בזה... והההראיה... שאתה תראה במו עיניך בשבועות הקרובים אין שכולם ידברו על הבקיות העצומה שהייתה למרן זיע"א וכמעט אף אחד לא יתעסק בשאלה הבסיסית אין הוא הגיע לזה!!! **כן שבאמת זה מטעה!!!** כשידברו יותר מידי על הגאונות שלו בתורה זה יטעה אותנו לחשוב שהגדלות היא עצם הידיעת התורה... וזה לא נכון!!! כי שוב...

המשך בעמוד 6 בגיליון זה...

הידעת כי היום ה' אלווקיך לוקח את

אדוניך מעל ראשיך...? ! ?

את השאלה הזו שאלו בני הנביאים את אלישע... והוא ענה להם ידעתי, החשו... ולמרות שהוא ידע והתכונן לזה, אבל כשזה לפתע קרה, הוא זעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיי... מה נאמר אנחנו שממש ממש לא ידענו... היה לנו פורים שמח... גם פורים דפדפים וגם דמוקפין... השתכרתי לי כהוגן... ואז בשעת גילופין... כשהזרתי מהמקווה בערב שבת עם חשיכה כולי מתנדנד... ואז שוב פגשתי את אותו שיכור שכבר התרועעתי איתו די והותר לאורך הסעודה...

ואז הוא לפתע קרא לי מרחוק: שמעת ש... ש... מרן ר' חיים קנייבסקי נפטר?? התמלאתי עליו בחמת זעם!!! מה... כבר באמת נגמרו לך כל הבדיחות?? השתקתי אותו בנדיפה... אמרתי לו: את זה לא אומרים אפילו בצחוק...

והנה חלפו להם כמה שעות... והתברר שאכן - שמעי זאת עניי ושוכרת ולא מיין השליכי תופיך, קרחי נא וגווי והשחיתי אפיך שאי על שפיים קינה וסובי אפיך, ככה בכזו פתאומיות גלה כבוד מארצנו כי נשבה ארון ה'...

ישנה תחושת יתמות עמוקה באופן יוצא דופן... מרן זיע"א היה קרן אורה שנשא על לבו את כל הצרות והמעוקות של כלל ישראל... זה בית שספס כ"כ שברון לב... כ"כ הרבה צרות של יהודים... וגם שמחות... כל צרה וכל דאגה כולם ידעו שיש כתובת... אני הולך ל' חיים... ואח"כ חוזרים עם חיוך גדול הלכתי לר' חיים והוא בירך ברכה והצלחה או אמר כן וכן ו... והנה... מכאן ואילך פניה לא היו לה עוד... ומעתה: לאן!! לאן נישא את עינינו... הרבה מעות יש לנו ואין לנו יותר שולחני לרצותך... אבל צריך לדעת שעיקר האבידה היא על החלל שנפער כעת בהשגת התורה!!!

התורה הקדושה מחזרת על האכסניה שלה... התורה ממשיכה להגיע עם עכשיו לבית האהוב... ורוצה להמשיך לשמוע את הדפים המוכרים שמרן זיע"א אמור ללמוד בתאריך הזה לקראת הסיום בערב פסח... והנה לא!!! תורה תורה חוגרת שק ומתפלשת לעפרים... איפה מי שהיה נאמן אלי... לשקוד על דלתותי יום יום לשמור מזוזת פתחי...?? מה יהיה?? פסח מתקרב ומרן כבר כמה ימים לא אוחד בקצב?? אבל יחיד עשי לך תורה הקדושה...

מרן נסתלק בחודש מאוד חשוב!!! **בחודש העיבור!!!** כידוע: חודש העיבור אצל מרן זיע"א היה תמיד חודש שמביא איתו בשורות טובות לשוחרי התורה... מה יש?? בכל שנה היה לר' חיים סדרים צפופים והוא לא מצא זמן לכתוב חיבורים... אבל פעם בשלוש שנים היה לו חודש אחד רזרבי!!! חודש העיבור!!! ובחודש הזה הוא היה מתפנה לכתוב עוד חיבור ועוד חיבור...

והשנה הנה... סו"ס הגיע שנה מעוברת... הגיע חודש העיבור ואנחנו כבר מחכים ומצפים איזה חיבור יצא השנה... והנה מי חלם שהחיבור שהשנה יצא לעולם בחודש העיבור זה יהיה ספר תורה שנשרף?? מי האמין שהשנה הספיר יהיה בגדר "זה ספר תולדות אדם...?"

לא נותר לנו אלא להפטיר בקדיש הארוך שמרן זיע"א הכיר אותו יותר מידי טוב... בקדיש שלא זוכה השנה לשמוע בתענית בכורים... יתגדל ויתקדש שמייה רבה, בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל היכלא בגווא ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא... וימליך קודשא מלכותיה ביקריה, בעגלא ובזמן קריב... מי יודע אם אנחנו לא קרובים ממש ממש... (מי יודע אם זה לא אותו מספד בירושלים שנירמז בדף ג' במגילה שמדבר על התאריך שושן פורים מחז ועל כבוד תורה דיחיד מאידך... ועל משיח בן יוסף שנהרג והוספדים עליו.)

זוכה שימשיך להיות מליץ יושר על כל כלל ישראל!!! זוכה לאסוף את עצמנו ולהתחזק בייתר שאת בקצות דרכיו,

וכאן המקום לזכור את שני העוזרים הנאמנים של מרן זיע"א...

בימים אלו שאנו מנסים לאחוז בשולי גלימתו של מרן ר' חיים זיע"א... צריך לדעת בין הייתר שיש כלל "תפסת מרובה לא תפסת"!!! "סו"ס היקף גדלותו של מרן זיע"א זה משהו שהוא די גדול עלינו... והיות וסו"ס צריך להתאמץ לקחת משהו... אז על הדרך מומלץ במקביל לתפוס כל מיני פינות ונישות שבהם יותר קל לנו להיאחז... ולכן הקדשתי טור אחד להזכיר ולהכיר בשני עוזרים נאמנים שהיו למרן זיע"א ששיעור קומתו של מרן זיע"א נזקפת לזכותם...

המשב"ק הראשון הוא לא פחות ולא יותר הרבנית זצ"ל!!! כן... צריך לדעת שלמרן זיע"א היתה אשה גדולה שבלעדיה הוא לא היה מגיע לאן שהוא הגיע!! היתה לו אשת חבר שסיפקה בפניו את כל הנתונים וכל האפשרויות לצמוח גדול בתורה... אז נכון... היא אמנם נפטרה לפני עשר וחצי שנים ומי זוכר כעת לדבר עליה... אבל דווקא בגלל שכעת כולם מדברים על מרן ר' חיים וזה קצת גדול עלינו... דווקא עכשיו זה הזמן להיזכר שהוא לא היה יחיד בזירה!!! כבר עשר שנים שמחכה לו שם בשמים אותה אשת חבר שהולכת לחלוק איתו את כל הזכויות **שווה בשווה!!!** (עד כדי כך שמרן חיד"א מסתפק איך אפשר לעשות עסק יששכר וחבולון הרי האשה כבר לקחה חצי... אבל זה בסדר... הנושא בסוף מטופל...) אז האם אנחנו יכולים לצמוח מרן ר' חיים?? אני לא יודע... אבל מה שבטוח... יש היום בנות ישראל צדקניות שיש להם נכונות להקים בית של תורה... **ולחן יש את זה!!!** יש את זה בגדול!!! הם רק צריכות קצת לחדד את העמדה שלהם ולהפנים שאם רוצים להצמיח בעל תלמיד חכם שכזה... צריך נכונות והתמסרות לתת לה' בית!!! אי אפשר לפסוח על שני הסעיפים... אי אפשר גם וגם... כמובן שבת ישראל שתכריז שהיא לא בנויה לזה זכותה המלאה... אבל מי שכן רוצה שתדע שאין דברי תורה מתקיימים במי שמתרפה עליהם אלא במי שממית עצמו עליהם...

לא תמיד זה היה כבוד להיות אשתו של ר' חיים קנייבסקי... באותו דור מי שלא יצא לעבוד לפרנסתו הוא היה נראה בן אדם לא מן הישוב... אז נכון שבדורנו זה נראה אחרת... אבל יש דברים אחרים... לא חסרים שגעונות שהבחור השפוי שעטוף בצלופן שיצא מהישיבה הכי הכי... לא תמיד זה מוכיח את עצמו ביום שאחרי... מי שבאמת משתוקקת להקים בית של תורה צריכה טוב טוב לבדוק האם מיועדינו מצא את עצמו לבד מול הדף גמ' והמשיך ללמוד או שהוא יודע ללמוד רק עם אוריה חברתית וכשאין שום התמודדויות ברקע... מול האריך בזה הרבה... מה שבטוח: בת ישראל שרוצה בן עליה... לא מספיק שהיום הוא נראה מרשים ועומד בקריטריונים החברתיים... יש דברים שהם יותר חשובים ליום שאחרי... ---

עד כאן דברתי על המשב"ק הראשון שהצמיח את מרן זיע"א!!!

עכשיו נדבר על הדמות השניה שאישיותו של מרן זיע"א נזקפת אליו... ובכן: להוי ידוע לך שמרן ר' חיים לא היה יתום!! היה לו אבא גדול גדול!!! תנחש מי היה אבא שלו??

מרן בעל הקהילות יעקב?? **לא!!!** אולי מרן הסטייפלר?? **גם לא...** איפה... הסטייפלר זה משהו טרי... הסטייפלר היה חי איתנו עד לפני 38 שנים... אני מדבר איתך כאן על סיפור שלפני 95 שנים ויותר... אני מדבר על אבא של ר' חיים קנייבסקי... אבא של ר' חיים קנייבסקי זה אברך צעיר ממש בגיל שלנו שהוא עדיין לא היה רבינו בעל הקהילות יעקב... הוא עדיין לא היה בשיעור קומה של מרן הסטייפלר... כן... אני מדבר עליך... אתה בחור יקר שעוד רגע מתחתן... **והאברך הצעיר הזה היה קדושו!!!** אותו ר' יעקב ישראל היה מופלג בקדושת יסוד וביראת שמים צרופה של נובהרדוק! **ושם!!! שם נולד ר' חיים...** ר' חיים צמח גדול לא בגלל שאבא שלו היה גדול הדור... אדרבה... דווקא מקובלנו מחז"ל שתלמידי חכמים לא כ"כ מצוי שיצאו מבניהם תלמידי חכמים... ובאמת התופעה הזו שר' חיים היה גדול הדור בין גדול הדור זה תופעה לא כ"כ מצויה... ולמה באמת?? כי זה ר' חיים יצא גדול זה לא בגלל "הקהילות יעקב" שאבא שלו חיבר במשך השנים... אלא בגלל מה??

בגלל העיניים הקדושות של אבא שלו בגיל של רתיחת הדמים!! בגלל קדושת יסוד שהייתה לאבא שלו ברוסיה הסובייטית... ומי ששומר על קדושה בכזה גיל... זוכה לבנים קדושים!!!

אז הנה לך בחור יקר... האם יש סיכוי שאתה בעצמך תגדל ר' חיים?? אני לא יודע... אבל לזכות להיות אבא של ר' חיים זה עכשיו!!! בינינו... אני שואל אותך: האם מתחשק לך **בן גדול בתורה** כמו ר' חיים?? **אז תדע לך שזה עכשיו!!!** זה מסוג הנושאים שכואב לדבר עליהם בגיל יותר מתבגר... כי זה כבר לאחר מעשה... יש דברים ששייכים לקדושה היא הגיל שלך!!! איך שיוסף הצדיק מתנהג במצרים בשוכבת הגיל שבין שבע עשרה לשלושים שנים ככה יראו מנשה ואפריים שכל אבא מברך את בנו ושימך בלוקים כאפרים ומנשה... **מוטי היקר בן התשע עשרה:** תנסה רגע להיכנס לראש שלך בתור אדם נשוי... היית רוצה שהאיציק שלך יגדל ויפרח ויצמח לגדול בתורה!!! ואנשים יצביעו לילדים שלהם ויגידו להם תהיו כמוהו... כמו בן של מוטי... אתה רוצה ילד כמו ר' חיים?? עכשיו זה הזמן!!! זה תלוי בעיניים הנקיות שלך ובעמידה בניסיונות שלך כעת!!!

אני רוצה שתבין: יש נשמה אלווקית ויש נפש חיונית!!! הנשמה האלווקית מגיעה מהשמים... אבל הנפש החיונית זה כבר הטבע והתכונות וזה כבר משהו שתלוי באבא ואמא... זה תלוי ברמה הרוחנית של האבא... וכשהאבא הוא עיר וקדיש ר' יעקב ישראל... אז הנפש החיונית של הבן שלו... זה נפש מרוממת שמצד עצם טבעו הוא מרומם ומוכשר לקדושה יותר מאחרים... (אה... למה אני ואתה לא זכינו לזה? יש כל מיני חשבונות שמים... יש כאלו שהתפקיד שלהם זה לאפוכה חשוכה לנהורא... עזוב... לא על רגל אחת) אבל איזה נפש חיונית תהיה לילד שלך?? האם הראש שלו יהיה נמצא בכל מיני... או שהראש שלו ישוטט בתוספתא ובספרי... זה אתה תקבע!!! ועכשיו!!! לא יעזור שר' יעקב ישראל יום אחד יצמח לרבינו בעל הקהילות יעקב... הנפש החיונית של ר' חיים תלויה ברמה הרוחנית של אבא שלו **בגיל עשרים...**

אז הנה לך עוד עקפה... נכון שבימים אלו צריך להיאחז בשולי גלימתו של מרן זיע"א... אבל לגדול כמוהו זה סיפור של שנים וגם עבודת חיים בלתי פוסקת... אני כעת מדבר על משהו מאוד ענייני וממוקד!!! עזוב כעת אותך... אתה רוצה לזכות לבן כמו ר' חיים??

זה קורה עכשיו!!! לצמוח אתה כמו ר' חיים זה סיפור של שנים... אבל להעמיד בן כמו ר' חיים... זה עניין של כאן ועכשיו!!! אני ממליץ לחשוב על זה... כי ברגע של ניסיון... ברגע של דחפים אפלים... אחד הדברים שהכי תופסים אות... מה... היית רוצה שהילד שלך יהיה גם כזה?? שזה מה שיעמוד לו בראש?? לא!!! אבאלע... לא!!! אז מה כן היית רוצה שיהיה בראש של הילד שלך?? יבמות... נכון?? אז קדימה... רוך ליבמות...

בתשובה ומי יחזק את עם ישראל?? בשביל זה יש את שבת יששכר... כן.. אתה האברך הזה ש"לא עושה כלום" חוץ מללמוד... תדע לך שאני אמנם זוכה כן לחזק הרבה יהודים עם העלונים שלי ובכל זאת אני ממוקם בספירה אחת מתחתית... כי אני מרביץ תורה ואילו אתה התורה בעצמך! אני בסה"כ הרגלים שלך!! כי אתה לוי!! אתה עמודא דאמצעייתא!! אתה בחינת תפארת שהיא עיקר בנין הגוף, ואילו אני נצח והוד תרין שוקין.. אני נושא את הארון ואילו אתה הארון בעצמו... אז נכון שאני הרבה יותר מוכר ומפורסם ומוערך ממך... כי... כי אני הרבה יותר דומיננטי ממך!! (כן... הרגלים הם האבר הכי גדול ברמ"ח אברים!! כן... הרגלים פועלות פעולה מאוד מוחשית ונראית לעין... הם מציעדות קדימה את כל הגוף..) על אותו משקל: יששכר עושה את העבודה היותר מונגשת בשטח... הוא המשאית שמביאה את התורה לעולם... אבל אתה הלב!!! אתה אילנא דחיית... ואת הלב לא רואים כמו הרגלים... ממש לא!! אדרבה... את הלב עדיף לא להרגיש ולא לראות... (כשמתחילים להרגיש את הלב... זה סימן שהוא חולה...) כן... גם את ר' חיים כולם העריכו... אבל למה כולם העריכו?? כי הוא פעל ישועות... כי הוא הגיע לבחירות... כי הוא בירך את הדבש?? מישהו זכר להעריך את ר' חיים בגלל שהוא עוסק בתורה ללא הרף???

זה כבר לב!! זה כבר משהו הרבה יותר אמיתי... את זה אין מה להראות בעיתון... זה "משעמם" מדי... **זה הזמן להעצים את עמוד התורה כמות** **שהוא לעילוי נשמת עמוד התורה מן ר' חיים!!!**

ומה אתה חושב... לא רק לוי צריך להתחזק... גם יששכר בעצמו!!! אני חברי היקרים... כל אלו שעוסקים מבוקר עד ערב בזיכוי הרבים... ואז מגיעה השעה הקבועה והעיפה של הלימוד הפרטי שלי... מה שנקרא "מתי אעשה גם אנוכי לביתי" ואז מגיעה מחשבה כזו מבטלת... עזוב... אין לי זמן לזה... אני יכול בזמן הזה לחזק אחרים שילמדו יותר דפים...

אבל לא!!! נלמד מר' חיים שהלימוד תורה האישי שלו היה שווה יותר משיעור בירושלמי!!! הדף גמ' הפרטי שלי חשוב לרבש"ע... ולא יעזור לי שאני אחזק את כל עם ישראל... עצם הדף גמ' הפרטי שלי חשוב לרבש"ע (כמובן בכל דבר יש את הכללים שלו... ואת השיקולים של "הוי מחשב" שלו... זה התלבטויות וספקות שמלוים כל אחד מאיתנו יום יום.) אם נזכה להרים את קרנה של תורה שנחסרה לנו!!! בתוכנו! הרי זה יהיה עילוי לנשמתו הטהורה של מרן זיע"א... נשים לילות כימים על משים לילות כימים...

מי שתרים לקופת פלוני אלמוני... הישועות כן הגיעו אבל מקופיאת!!! היות וישב שם גדול בתורה וכל היום דבוק באילנא דחיית... אז כל העולם כולו ניזון בשבילו ועל הדרך זה גם השפיע למי שתרים כמו למי שלא תרים... כל דקה שמישהו הפריע לו מלימודו זה היה כמו להפריע למאמצי תיווך מתקדמים של הפסקת אש בין רוסיה לאוקריינה. כן. ת"ח שעוסק בתורה עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה... את זה הפסדנו!!!

ואכן חשוב להבהיר: יש כאלו שיטענו לי וכבר טענו לא פעם... מה... אתה חושב שאתה מבין יותר מר' חיים?? אם ר' חיים ראה לנכון להפסיק מלימודו בשביל כל מיני דברים אחרים... אז מי אתה שתגיד שזה לא בסדר? **אבל זה פשוט לא נכון!!!** כי ר' חיים היה עושה מה שצריך!! ואם יהודי מגיע ורוצה משהו... אז גם אם הוא רוצה צומי... יש מצוה גם לתת צומי... אבל מי יזם את המצוה הזו של נתינת הצומי?? מי היה הגוזל שהזמין לר' חיים את מצות השילוח הקן הזה?? **זה אנחנו!!!** גם שני אנשים שמתקוטטים כמו ילדים והולכים לבית דין... ב"ד צריך להזדקק אליהם כי צריך!!! אבל מי החליט שצריך? סו"ס אנחנו האובייקטים שדאגנו לזכות את ר' חיים בכל מיני מצוות... שיזכה למצוות... שלא רק ילמד... אם היינו מחליטים שאנחנו צריכים את תורתו של ר' חיים שימשיך לשבת וללמוד. אתה מבין לבד שר' חיים לא היה רודף אחריו ואומר... לא... רציתי להגיד לכם בוע"ה... סו"ס אנחנו זכינו אותו במידת הסבלנות ועוד הרבה מצוות ש"אינם יכולות להיעשות ע"י אחרים..." הוא נהג כפי שה' ציוה אותו!! השאלה מה איתנו???

העולמות (תניא) הבנת את הציטוט הזה?? אני הבנתי בערך... מה שבטוח... את זה הפסדנו בשבוע האחרון!!! את זה ולא משהו אחר, זה מה שאנחנו צריכים לקחת איתנו ממרן זיע"א את הערכה לתורה כמות שהיא!!! לזכור שיש עמוד התורה שהוא תורה לשם תורה!!!

יש פה חשבון נפש אישי שאנחנו צריכים לעשות: במשך שנים ע"ג שנים נכנסנו לבית של ר' חיים והפרענו לו ללמוד, לפעמים זה היה מוצדק... והרבה פעמים זה לא היה מוצדק... כמה אנשים הגיעו לר' חיים בשביל שיהיה להם תמונה טובה איתו... כמה היו מגיעים לר' חיים ולו בשביל הפרוטוקול... לסמן וי על אחד האתרים שצריך לבקר בהם בבני ברק... כולם ידענו להגיד בחצי חיוך שר' חיים אומר בוע"ה... **ואני שואל אותך: מישהו חשב על זה רגע ברצינות??** שיושב כאן גדול הדור שהזמן שלו באמת יקר!!!! התורה שלו חשובה בשמים לאין ערוך!!! ובמקום לסגור את הדלת... הוא לא משיב פניהם ריקים ומנסה לקצר כמה שאפשר ואומר בוע"ה ואנחנו צוחקים... עושים מזה אפילו שירים... ותכל'ס... לא מבינים את המסר... זה לא מסר חובבני!! זה לא בוע"ה...

זה צומי שנהפך להיות יותר חשוב מתורתו של ר' חיים!

זה מערכות בחירות שנהיו יותר חשובות מההתמדה של ר' חיים!!

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

זה לא הזמן לעסוק בהלקאה עצמית ובמבט לאחור... יש כאן משהו רלוונטי לכאן ועכשיו!!! צריך לדעת שיש שני סוגים בתלמידי חכמים!!! יש בחינה של שבת יששכר, ויש בחינה של שבת לוי!!! אני יכול להעיד בנימה אישית: אני בתפקיד שלי ככותב גיליון, אני מסווג לשבת יששכר... אני מרביץ תורה... אני פחות זוכה לשבת וללמוד תורה לשם תורה ואני יותר עסוק בזיכוי הרבים... אשתי אמנם התפללה ויחלה לזכות בבעל ששייך לשבת לוי!!! אבל ה' רצה אחרת... ויש!!! יש כאלו שהתפקיד שלהם זה להיות מרביצי תורה... להתרים לתורה... ולגייס ולפעול ולפתוח עוד כוללים ועוד ישיבות ועוד זיכוי הרבים ושיעורי תורה... אבל!!! צריך לדעת שיש כאלו שזכו להיות שבת לוי והם ארון הברית בעצמו!!! וצריך לכבד את התורה שלהם ולא להפריע להם ללמוד... וכמו שאשתי הבינה יום אחד שאני לא צריך להיות לוי כי אני בחינה של יששכר... **ככה יש כאלו שהפרך!!!** יש כאלו שזכו להיות לוי!!! וצריך להשאיר אותם לוי ואסור להפוך אותם בכח ליששכר כי זה ביטול תורה!!! אתה האברך ששקוע בלימוד ומשגעים אותך לצאת לקירוב רחוקים אז מביאים לך כל מיני ציטוטים... אז אני לא נכנס לגמרי לשיקולים... אבל אם אתה באמת שקוע בלימוד ואתה כל הזמן דבוק באילנא דחיית אל תכנע!!! תתעקש להישאר דבוק לתורה מתוך הכרה והערכה שהלימוד תורה שלך שווה יותר מקירוב רחוקים!!! (צא ולמד מאברהם אבינו שנתבע על זה שהוא עשה אנגריה בתלמיד חכמים... והשאלה זועקת: ואברהם אבינו בעצמו... למה לו כן מותר לעשות אנגריה מעצמו?? התשובה היא כנראה: שאברהם אבינו לפי בחינתו היה צריך לעסוק בקירוב רחוקים, והיו שם בישיבה כאלו שהיו צריכים להישאר בבית המדרש, למרות שאדם הגדול בענקים אברהם בכבודו ובעצמו יוצא) נ... אז מי יחזיר את כל העולם

זה חלאקעס וכל מיני אירועים שונים ומגוונים שכולם חשובים יותר ודוחים את הלימוד של מרן ר' חיים!!! לא זכינו והוא נלקח מאיתנו... אז להגיד שהוא נלקח מאיתנו בגלל זה... לא... עד כאן... אנחנו לא עורכי דין של הרבש"ע... אבל מה שבטוח זה שיש הרבה אנשים שמה שחולף להם בלב בימים אלו זה שכלל ישראל איבד מהיום את מעמדות החלאקע ואת האפיית מצות ואת מעמד הסיומים ומעמד תפילת השל"ה... ויש כאלו שחושבים שעם ישראל איבד הרבה תרומות פוטנציאליות לכל מיני ארגונים שכעת לא יוכלו לפרסם את תמונתו של ר' חיים... ויש כאלו שכבר מהרהרים בקול מי יודע מה יהיו תוצאות הבחירות הבאות בלי נוכחותו של ר' חיים... ואם אנחנו לא רוצים חלילה שיתרגש עלינו הר געש מעצלות בהספדו של חכם... אנחנו צריכים להזדעק בכל עוז ותעצומות ולהכריז... רבותי: **לא זה מה שהפסדנו!!!** די להסיט את גדלותו של מרן לזוטות... השפויים האחרונים שבתופסי התורה צריכים להקים קול בכי ונהי: איבדנו את גדול הדור **בתורה!!! לא בשום דבר אחר!!!**

הפסדנו את היחוד הגמור בין קוב"ה ושכנתיה שנעשה ע"י אדם השלם בקדושת יוצרו שהיה דבוק בתורה ללא היסח הדעת בקדושה ובטהרה!!!

ר' חיים זה היה תורה ותורה ותורה!!! ר' חיים הגין על כל הדור רק בתורתו שהוא ישב ולמד ולמד ולמד... לא במעמדי התפילות שהוקמו כל שני וחמישי בביתו... וגם אם היו ישועות רבות שיצאו מביתו זה לא בגלל התפילות שנוערו שם ולא בגלל

ועידת "ירחי כלה" בעיצומו של חודש שבט...

ברוכים הבאים לירחי כלה... כן. יש פה יוזמה מבורכת ומיוחדת שעשתה לה כנפיים... במשך כל השנה יש נתק מוחלט בין שתי השכונות... השכונה של החברים והשכונה של עמי הארץ... מדובר בשתי בתי נכסת נפרדים... מוסדות נפרדים לגמרי... מגני ילדים נפרדים ועד חדרים ובית יעקב ואפילו ישיבות קטנות שונות...

אבל זה לא רק זה!!! זה גם רחובות נפרדים ו... ואפילו גני שעשועים נפרדים... מה אתה חושב... שמוליק הקטן בן הארבע... כמה שהוא ילד טוב וטהור... סו"ס הוא בן של מוטקה העם הארץ... הוא בחזקת טמא מדרס!!! מספיק שהוא ירצה לשחק בקרוסלה יחד עם הילד שלי... הילד שלי באותו רגע מטמא בגדים... יש למישהו כח לזה??? לא מספיק שילדים מלכלכים בגדים... אתה רוצה שאני גם אלך עם הילד והבגדים שלו למקווה על כל ביקור בגינה... מסילא הספיק לענקלה משכונת עם הארץ להסתובב כמה פעמים ברובע של החברים והעיניים שננעצו בו בחרדה ובמעקב אחרי פסיעותיו לא נתנו לו הרבה חשק לחזור לשם שוב... תבין אותנו... אנחנו לא אנשים רעים... אנחנו בסה"כ חברים שמקפידים לאכול חולין בטהרה... ומספיק לי שיענקלה נכנס לביקור שגרתי בחנות ירקות של החברים!!!! שמדובר בחנות ירקות שהמחירים בה הם פי שלוש לפחות!!! כן... אם עוד מעט יהיה אוצר בית דין שכולם מתלוננים על מחירים גבוהים... אז אצל החברים המחיר הגבוה הוא מוצדק לגמרי!!! כי בשביל להביא תפוח אדמה שלא נטמא זה כ"כ מסובך ונדיר!!! כי תחשוב... תפ"א חייב לעבור מים... (כי הוא מגיע מהאדמה ובלי ניקיון הוא נראה כמו חתיכת בוצ'...) ואם הוא עבר בלילה במים אז בפרשת השבוע כתוב שהוא מוכשר לקבל טומאה... ומהשדה עד החנות ירקות... יש לך מושג כמה ידיים זה עובר??? יש לך את הפועל בשדה שמעביר לסיטואצי וממנו לעוד סיטואצי ואז יש את המשאית הובלה... ותחשוב שבשביל שהתפ"א יעבור את כל הדרך הזו וישאר טהור!!! בשביל זה צריך שכל הצוות הזה יהיו טהורים!!! (וטהורים שאני יכול לסמוך עליהם) זה מערך מורכב!! ולכן בצדק זה יכול לעלות פי שלוש במחיר... בקיצור: החנות ירקות של החברים זה כמו חנות תכשיטים!!! כל מצרך שם הוא נדיר... והנה יום אחד יענקלה העם הארץ שכנראה מנסה מידי פעם למתוח את החבל ולבדוק עד כמה אפשר למתוח את העצבים שלנו... יענקלה התחיל להסתובב ליד החנות ירקות... באותו רגע בעל החנות ר' שמריהו התחיל כל הזמן לפזול לכיוונו ואיבד את כל הריכוז!!! אנשים עומדים בקופה ורוצים לשלם אבל ר' שמריהו לא איתם... העיניים שלו נשואות כל הזמן לכיוון יענקלה... לראות שהוא לא נוגע במשהו... ואז רגע אחד ר' שמריהו לא ראה והופה יענקלה נכנס לחנות והתחיל למשמש בגמבות... הופה!!! מכאן ואילך כל החנות בחזקת טמאה... יש לך מושג איזה היקף של נזק זה??? דא עקא שזה גם נזק שאינו ניכר!!!! אתה לא יכול אפילו לחייב אותו לשלם... הייתה שם כזו עגמת נפש גדולה שהיה צריך הרבה מאוד עבודת המידות שזה לא יגמר בתגרת ידיים... עכ"פ זהירי את יענקלה שזו הפעם האחרונה שהוא דורך בשכונת החברים... בקיצור: אתה מבין לבד שהיחסים מתערערים באופן טבעי... במשך החורף מתפתח מתח בין שתי הקהילות... (תלוי במספר המקרים והתחכוכיות הלא נעימות מסוג יענקלה וחבריו) ולכן משנה לשנה נפרשים עוד מחסומים ועוד הפרדות ואפילו חומה!!! כמו חומת ברלין... יש חומה שמפרידה בין שתי השכונות... יש באמצע שער עם לחי ששם יושב שומר ולא נותן לעם הארץ להיכנס אלא רק באישורים מיוחדים...

אבל!!! יש תקופות מיוחדות שבהם יש עדנה... תקופות של עידן חדווה שיש לנו כן האפשרויות להפשיר קרח ולהיפגש ולהבין אחד את השני... התקופה המאושרת והמסוננת ביותר זה בסוף הקיץ שאז מתחילים ימי הגיתות והבדים... זו התקופה הכי ארוכה שבה נטהרים כל העמי הארץ שבשכונה לקראת ימי הבציר ודריכת היין... ואז יש לנו שבעים יום תמימים שהעם הארץ הוא בחזקת טהור... ובדרך כלל השבעים יום האלו נכנסים לתוך הימים הנוראים... ככה שאנחנו זוכים להתפלל בצוואת בר"ה ולעבור ביחד את הימים הקדושים בהתעלות משותפת... עם שיעורי תורה וחיזוקים משותפים... ואפילו אנחנו זוכים לעלות ביחד לירושלים ולחזור ביחד... עמים הר יקראו שם יבחנו זבחי צדק... ואז יש הפסקה קצרה של שבועיים שלוש או חודש... ואז שוב מתחילים ימי החורף ומתחילים ימי הבדים!! בישוב שלנו יש גם מטעי זיתים וגם כרמים של ענבים... ואז שוב יש לנו שבעים יום!!! שוב שבעים יום של אהבה ואחוה שלום ורעות... ואז באזור של חנוכה שוב נפרסת חומת ברזל בינינו לביןם... ואז נפרדים דרכנו... שמוליק הבן של יואב כבר לא משחק עם איציק שלי... וזה פרידה כאובה... ואז לאט לאט מפלטי המתח הולכים וגואים עד הכיבוש שרפת הבא... תכל"ס... התקופה הממושכת ביותר שיש נתק מוחלט בין שתי הקהילות זה כמובן החורף!!! כי בקיץ יש גם את פסח... ואחריו יש גם את חג השבועות... שבשני החגים האלו אנחנו נטהרים יחד ועולים ביחד וגם חוזרים יחד... ואח"כ יש את עליית הביכורים שזה גם עליה משותפת והווי משותף בטהרה... (עמי הארץ נאמנים על קודש...) כך שבקיץ יש כל מיני תחנות ירענון... אבל בחורף??? בחורף יש כמה חודשים רצופים של נתק הרמטי שהוא לא עושה לנו טוב!!! אלא תשכח שיש פה חברים שהילדים שלהם ובני משפחתם הקרובה מתגוררים בשכונה השנייה... כן... קמצא גר איתנו... ואילו בר קמצא הבן שלו מתגורר מעבר לחומה... זה לא פשוט... זה לא תכל"ס כל פעם מחדש להפשיר קרח ולשקם יחסים...

ולכן מישהו מעמי הארץ בא והגה רעיון מקסים!!!! שבוע של ירחי כלה... באמצע החורף... ככה באזור ט"ו בשבט... שבוע של **טהרנות**!!!! מה קרה?? עולים לבית המקדש?? לא!! לאו דווקא... אז מה כן???? סו"ס כבר הרבה זמן לא פגשו את החברים... הרבה זמן לא שמענו שיעורי תורה... הצטברו אצלנו הרבה שאלות הלכתיות... כבר חודשיים שלא ראינו את הבני דודים... ותכל"ס... הכדור אצלנו!!!! אנחנו אלה שלא שומרים על עצמנו מטומאת מת... אז הנה... בשביל זה יש שבוע של ירחי כלה!! שבוע של התרענונות ואוורול של טהרה... נטהרים מטומאת מת... מארגנים מי חטאת... ר' מרדכי מראשי הפרושים אחראי על הזאת מי חטאת... ושוב נפגשים!!!! שוב בתי המדרשות מפוצצים... שבוע של התעלות... אי של תורה באמצע החורף... ואח"כ נפרד שוב עד ערב פסח... המחיצות ירדו... והלבבות נפתחו... המשפחות נפגשו... והגני ילדים שוב התמלאו בילדים חברים שכבר חודשיים לא פגשו אחד את השני... איזה קדושה וטהרה... איזה איחוד לבבות... ר' חצקל הגביר כ"כ התרגש מהרעיון!!!! שבסיומו של הירחי כלה... לקראת ירידת מסך הברזל שוב... הוא לפתע הפתיע את הציבור והודיע: היות וכולם עכשיו טהורים!!!! אני מתנדב עשרים עגלים לקרבן שלמים... מי שרוצה יכול להצטרף על חשבוננו... אנחנו עולים לירושלים לזבח משפחה... אנחנו משפחה אחת... לא יאומן!!! עיר שלמה מצאה את עצמו באמצע החורף עולים לירושלים אנשים נשים וטף בשירה ובזמרה... בדרך לירושלים אנשים שפשפו את העיניים... מחזות כאלו של ישוב שלם שעולה לירושלים זה משהו שמזכיר את התקופה של הביכורים... אבל לא... כולם אהובים כולם ברורים וכולנו נכנסים בשער אחד... בסוף בערב ראש חודש אדר שוב נפרסה המחיצה ונפרדנו... אבל לא להרבה זמן... רק עד ד' או א' בחודש ניסן...

תכל"ס, סוף זמן!!! מה לעשות כאן ועכשיו??

אם שמת לב גיליון זה הוקדש כולו להספד והתעוררות בעקבות פטירתו של מרן זיע"א... וכולי האי ואולי... ברור שלא יצאנו ידי חובת ההר געש שמאיים לפרוץ על מי שמתעצל בהספדו של גדול הדור...

אבל תכל"ס... בא נהיה ריאליים... סו"ס אנחנו נמצאים בעיצומה של קליפת סוף זמן... ועוד סוף זמן חורף מעובר... כמש בסוף השמונים ומאת יום... שבדיוק אז זו התקופה המועדת שאחשוורוש עלול לעשות בדקה ה-99 את טעות חייו וככה לסיים את המשתה המוצלח בטעם מירי ובאסון... צריך להזיהר מזה!!! גם מי שעשה שטייגל כן זמן חורף... צריך לשמור על עצמו גם בימים האחרונים... לסיים יפה את הזמן... אז מצאתי עצה טובה... סו"ס בשבוע שבועיים הקרובים כולם יהיו עסוקים באשכנחיה רבי... וידברו על עילוי נשמתו הטהורה... יש לי כמה וכמה רעיונות מה אתה יכול להתחוק לעילוי נשמת רבינו הגדול זיע"א... הייתי ממליץ לך שבועיים הקרובים להיצמד לאחד מעשרות החיבורים שמרן זיע"א חיבר ופשוט ללמוד אותם...

לפניך שלל רעיונות... לרשותך... תחבר איזה מהם שאתה רוצה...

דבר ראשון: ר' חיים כתב ביאור על רמב"ם הלכות שקלים... זה נקרא "שקל הקודש"... תחליט שאתה מסיים את זה עד ר"ח ניסן שבו מתחילים להקריב תרומת חדשה...

דבר שני: השנה בחג הפסח יש ביעור מעשרות... אני ממליץ בחום ללמוד את "דרך אמונה" פרק אחרון של הלכות מעשר שני ונטע רבעי... ואם אתה רוצה גם את הפרק האחרון של מתני"ע...

דבר שלישי: רוצה משהו יותר מקורי?? ברייתא דמלאכת המשכן... אתה מסיים את זה עד ר"ח ניסן יום הקמת המשכן...

דבר רביעי: מומלץ בחום לפתוח ספר "ארחות יושר" וללמוד הרק היטב את דברי החיזוק על כיבוד הורים!!! זה לא שלושים יום קודם החג... אלא זה שבוע קודם החג... קודם החגיגה... החגיגה של הניסיונות המאתגרים מול כיבוד הורים... אוי... איזה סמל ודוגמא שימש מרן זיע"א לכיבוד אב שהיה לו... אתה בטח חושב שזה בגלל שהיה לו אבא סטייפלר??? יום אחרי החתונה גם אתה תעריך את ההורים שלך... (רק אז תבנה איפה שאף אחד לא רואה...)

עוד המלצה חמה: בספר ארחות יושר בערך "תפילה" מרן זיע"א מביא רשימה של יותר מארבעים פריטים קטנים בזיהרות בדקדוק הלכה בתפילה... הייתי ממליץ לך לצלם את זה ולשים בתפילין... ולפני שאתה מניח בתפילין... תסמן לעצמך וי ואיקס... כמה אתה בסדר ובמה אתה לא... ותשתדל במשך החודש הקרוב לצמצם פערים בין האיקס לבין הוי... תקח לעצמך יום אחד שתחליט היום הכל ווי!!! (ואם אתה צריך ישועה... אז בכלל... במקום להתפלל 40 יום על קברו של מרן... תעשה ארבעים יום של תפילת שחרית עם קיום כל הפרטים שמבוארים שם... אתה תראה ישועות...)

המלצה ששית: כמובן הלכות שמיטה ויובל... קח לעצמך פרק אחד ותלמד אותו עם "דרך אמונה", מומלץ בעיקר פרק ה'...

המלצה שביעית ואחרונה: תתמקד כמה שאתה כבר עושה!!! ותעשה את זה יותר טוב ובעקביות בלתי מתפשרת!! סו"ס גם אתה רוצה לגדול בתורה... לדוגמא: אם התחלת דף היומי מסכת יבמות... כעת יש לפניך פרשת דרכים: הדפים המאתגרים ביותר במסכת יבמות שמורים לימי בין הזמנים!!! והיה אם כעת תקבל החלטה נוקשה, אני לומד כל יום דף ומשתדל להבין אותו יתהפך העולם... אם תשקיע בזה ותעבור את בין הזמנים בלימוד דף היומי בעקביות, תוכל לציין בסופו שיש סיכוי שיום אחד נזכה לשתות גם ממך את יין הסיימוס... בר"ח אייר יש בחגיגה של יו"ט היה עושה לאוהביו שיצא בשלום מן הקודש... גם בין הזמנים וגם הדפים הכי מאתגרים ומעניינים ביבמות... בסופו של דבר העקביות מנצחת... ואין דבר יותר טוב מלקחת את זה ממרן זיע"א.

